

Editorial

1

Déu Vós guard:

Aquests darrers mesos hi hagut dos fets que ens han tocat de ben a prop. Un de més domèstic, i un altre que té una rellevància per tota l'Església.

El primer és que la Delegació de Pastoral Social ha canviat de seu. Com suposo que ja sabeu, l'edifici del carrer Rivadeneyra ha deixat de ser la casa de l'Església. Les Delegacions ens hem traslladat a unes dependències annexes a la Parròquia de Sant Pau del Camp, altres institucions han estat ubicades en diferents llocs. De segur que hi ha arguments que justifiquen aquesta decisió, però no per això hem de deixar de manifestar la nostra tristesa. Rivadeneyra era molt més que un lloc de treball, era un lloc de trobada, possibilitava un més gran coneixement entre tots els que hi érem. Cal dir en honor a la veritat que les noves dependències són molt dignes, però no és el mateix.

L'altre fet, que ens omple d'esperança és l'elecció del cardenal Bergoglio com a Papa. El nou Papa ha escollit el nom de Francesc. Francesc és un dels sants més significatius en la història de l'Església. La seva estimació a la pobresa, l'esperit evangèlic, el seu càntic de les criatures, i la seva estimació a la natura, són d'una gran actualitat. Francesc, el joglar de Déu, dedicà tota la seva vida a ser fidel a la crida que el Crist de sant Damià li feu. "Francesc refés la meva església"

El nou Papa, en els pocs dies del seu pontificat ha donat mostres que Sant Francesc és per a ell, una gran referència. Tots hem seguit el seus primers passos. En recordo només alguns.

La seva aparició al balcó de Sant Pere, tot recordant que el Papa ho és, perquè és bisbe de Roma.

Les paraules als cardenals: l'Església ha de predicar a Jesucrist sinó vol ser confosa amb una ONG.

Les paraules als periodistes, : "Com voldria una Església pobra i per als pobres". I l'explicitació que els beneïa amb silenci, per respecte a la consciència dels que no són creients.

L'homília en la Missa del seu pontificat: "Cal custodiar a tots i a la naturalesa". I la seva especial menció als més febles. "El veritable poder és el servei". "No tingueu por de la bondat".

Tant de bo que aquests desitjos del Papa Francesc es tradueixin ben aviat en gestos. I sobretot que ens contagien a tots el desig de ser una Església pobra i per als pobres.

Una Església que sigui veu, de tots aquells que per la seva precarietat no tenen veu, que per la seva indigència no compten per a ningú.

En els nostres dies ens hem de congratular que augmentat i molt, la solidaritat. Bona prova d'això, és l'èxit que tenen iniciatives com la gran recapta pel banc d'aliment, les moltes persones que s'acosten a les entitats tot oferir-se per fer voluntariat, l'augment de les col·lectes realitzades en les nostres parròquies per Càritas, Mans Unides i altres. Algú ha qualificat aquest esclat de solidaritat, com un dels signes del nostre temps, com un do de l'Esperit Sant. Ara bé, tot i felicitant-nos per l'augment de solidaritat, és queda pendent una assignatura, l'Església no tant sols ha d'estar al costat dels pobres, sinó que ha de ser pobre i els pobres han de ser els primers. Ells, el més febles, són la icona del Crist. I em sembla que tots estarem d'acord, que en aquest camp ens queda encara per fer un gran recorregut.

Tot tornant al Papa Francesc, ell ha dit repetides vegades que l'Església no pot ser una ONG (i aquesta afirmació, en cap moments vol ser pejorativa per tantes i tantes institucions que treballen per un món més just), sinó que la seva missió és la de ser llevat del Regne de Déu, i els primers en el Regne són els més petits. Tots els creients que treballen en el "Quart món" s'ha de deixar modelar pels sofriments del més febles. La seva vida i espiritualitat ha d'estar amarada per l'amor preferent pels més pobres.

Estem vivint uns temps en què hi ha poques notícies que infonguin esperança, per aquest motiu hem d'agrair les paraules, i gestos del nou Papa. El seu tarannà, la seva senzillesa, i el seu missatge són com una alenada d'aire fresc, enmig d'un món tant enraït.

JMJC

Caminem junts en la diversitat

Jornada Mundial de les Migracions: La diversitat, font de riquesa

27 de gener de 2013, Parròquia Mare de Déu de Bellvitge

2

La diversitat Font de riquesa, amb aquest lema, el diumenge 27 de gener, se celebra en la Parròquia Mare de Déu de Bellvitge, la jornada mundial de les migracions. La Jornada fou organitzada pel col·lectiu "caminem junts en la diversitat" junt amb Caritas i la Delegació de Pastoral Social del Bisbat de Barcelona.

L'acte s'inicià a les 12 del migdia, amb la participació de l'Eucaristia dominical de la Parròquia. En la Missa presidida pel rector P Josep Miquel Esteban, i concelebrada per Mn. Avelino Sápida, rector de la Parròquia personal Immaculada Concepció i Sant Lorenzo Ruíz (parròquia filipina) i Mn. Josep M Jubany, Delegat de Pastoral social, hi participaren molts membres de les parròquies de l'Hospitalet, així com hi hagué una presència molt nombrosa de les comunitats ucraïnianes, xineses, filipines, guineanes, llatino americanes, i de diferents parròquies del bisbat.

En l'homilia, el P Esteban, a partir dels textos del Diumenge, el P Esteban, subratllà la riquesa eclesial que significa que les nostres comunitats hi hagin persones que procedents d'altres llocs ens enriqueixen amb les seves sensibilitats, i cultures. Les pregàries dels fidels es pronunciaren en diferents idiomes, especialment emotiva fou la d'un jove senegalès, que viu en un dels assentaments del Poble nou.

Finalitzada la Eucaristia, es feu una breu presentació de la realitat del barri de Bellvitge, i Carme de la Fuente, membre de la Fundació "La Vinya" de Bellvitge, explicà els projectes socials que porten a terme, la fundació de la "Vinya". "La Vinya" és una fundació de les Parròquies de Mare de Déu, de Sant Joan Evangelista, del barri de Bellvitge, de Sant Maria del Gornal, i del barri del Gornal. En l'actualitat en la fundació hi col·laboraren 220 voluntaris i hi han onze professionals, que tenen cura, de projectes socials, entre altres, de l'atenció a l'infància, de l'ajuda fraterna, de la tercera edat, de les adicions.

L'acte continuà amb el dinar, foren unes cent persones les que ompliren la sala. Fou un moment de convivència, de compartir.

A les tres de la tarda, el grup Forn de teatre, representa l'obra Mustafa se'n va al replà. El grup Forn del teatre, està adherit a la campanya anti rumors de l'Ajuntament de Barcelona, i a partir d'un fet quotidià, denuncià els prejudicis que hi ha en la nostra societat.

En aquest cas el malestar que produeix en una comunitat de veïns que un estranger visqui en un pis de l'escala. La particularitat d'aquesta companyia es que acabada l'obra convida als espectadors a aportar el seu parer, i que es posin en el paper d'alguns dels protagonistes. El debat que s'originà fou molt ric, i a més ens possibilita comprovar, el talent interpretatiu d'alguns dels presents.

Després, hi hagué una pregària, a on amb un ambient de meditació i en silenci, alternat amb alguns cants, es medità el text evangèlic de la trobada de Jesús i la siriofenícia

Finalitzaren la Jornada en l'ermita de Bellvitge, a on se'ns explica el seu origen i la seva història, i el cant del Virolai.

Mn. Jubany, posà punt i final, agraint a totes les persones que havien col·laborat, fent possible, l'acte. En primer lloc a les parròquies de Bellvitge i Gornal, a tots els assistents. Durant la Jornada hi passaren més de tres-centes persones. Actes com aquest són com un alè d'aire fresc, enmig de les penalitats que molts migrants viuen en els nostres dies.

Només dir, que en aquesta Jornada hi assistí el P Bien, de nacionalitat xinesa, que tots just feia unes dotze hores que havia arribat a Barcelona procedent de Xina. El P. Bien, ha estat convidat per la Diòcesi de Barcelona perquè es faci càrrec de la comunitat xinesa

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Manifest: "No criminalitzem la solidaritat"

28 de febrer de 2013

**Plataforma
d'entitats cristianes
amb els immigrants**

3

La Plataforma d'Entitats Cristianes amb la Immigració expressa la seva profunda preocupació perquè amb la proposta de reforma del Codi Penal i, concretament, amb els canvis en l'article 318 bis, s'estableix com a delicte ajudar persones immigrants que es troben en situació irregular. Aquest punt del Codi Penal parla de perseguir i castigar penalment els i les ciutadanes que ajudin persones d'altres països fora de la UE a entrar al país, ja sigui per quedar-s'hi o per accedir a un altre estat membre. Des de la Plataforma creiem que aquest

avantprojecte criminalitza la solidaritat i l'ajuda humanitària donat que aquestes persones immigrants són molt vulnerables. A més, els canvis introduïts en l'article 318 bis entren en contradicció amb l'article 195 del mateix Codi Penal, en el qual es fa explícita l'obligació de totes les persones d'ajudar qui es troba desemparat i en perill. Aquest article també és incoherent amb la Constitució espanyola i amb els Tractats Internacionals de Drets Humans que el nostre país ha signat per a garantir la protecció dels drets fonamentals de les persones.

Una situació de greu inseguretats jurídica

En concret, l'article 318 bis de l'avantprojecte de reforma del Codi Penal proposa penalitzar a:

- a) "qui intencionadament ajudi una persona que no sigui nacional d'un Estat membre de la Unió Europea a entrar al territori d'un altre Estat membre o a transitar a través del mateix vulnerant la legislació d'aquest Estat sobre entrada o trànsit d'estrangers, serà castigat amb una pena de multa de tres a dotze mesos o presó de sis mesos a dos anys [...]"
- b) "qui intencionadament, i amb ànim de lucre, ajudi una persona que no sigui nacional d'un Estat membre de la Unió Europea a romandre al territori d'un altre Estat membre o a transitar a través del mateix, vulnerant la legislació d'aquest Estat sobre estada d'estrangers serà castigat amb una pena de multa de tres a dotze mesos o presó de sis mesos a dos anys".

En relació a l'apartat a), la proposta de reforma del Codi Penal contempla que el Ministeri Fiscal "podrà abstenir-se d'acusar per aquest delicte quan l'objectiu perseguit fos únicament donar ajuda humanitària". Ara bé, aquest text, en deixar en mans de la Fiscalia la decisió de perseguir o no aquestes accions sense establir cap criteri, obre un ampli marge per a la discrecionalitat i permet que efectivament les esmentades conductes de solidaritat i hospitalitat puguin ser sancionades penalment.

Encara que el Ministeri Fiscal s'abstingués de perseguir aquestes conductes, la simple previsió legal d'aquesta possibilitat deixarà les persones i organitzacions humanitàries que atenen aquests col·lectius en una situació de greu inseguretats jurídica. Per això, la norma pot generar un fort efecte dissuasiu sobre els qui tenen capacitat d'atendre aquelles persones, la qual cosa generarà o intensificarà la seva exclusió social.

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Manifest: "No criminalitzem la solidaritat"

4

No es poden aixecar murs entre les persones

Més enllà de la valoració jurídica d'aquesta reforma, volem expressar la nostra greu preocupació per la tendència que estan prenent les polítiques migratòries al nostre país. L'assistència humanitària i la solidaritat no poden ser penalitzades en cap cas quan són mogudes per sentiments d'hospitalitat i altruisme. L'entrada en el Codi Penal d'aquestes pràctiques seria devastadora per a una societat com la nostra, que precisament en els greus moments que estem vivint se sosté gràcies a aquests valors. La penalització d'aquests valors i actituds en funció de l'origen o la situació administrativa de les persones ateses suposaria una de les perversions més greus en què pot caure una legislació.

Condicionar l'hospitalitat, l'acollida i la solidaritat a criteris administratius suposa una nova forma "d'apartheid". L'article 318 bis de la proposta de reforma del Codi Penal planteja un marc legislatiu pervers, ja que estigmatitza persones que es troben en una situació de molta vulnerabilitat, aixecant murs i establint compartiments dins de la societat. Com transmetre en les nostres escoles o famílies que aquests valors són fonamentals si, al mateix temps, considerem que són delictes quan es posen en pràctica envers determinades persones?

Seguirem practicant l'hospitalitat

Tant en el Nou com en l'Antic Testament l'hospitalitat es destaca com un valor fonamental, especialment amb aquells i aquelles que es troben en una situació vulnerable. Si l'avantprojecte prospera podríem afirmar que poques lleis xocaran tan frontalment amb la pràctica de l'Evangeli, que té com a màxima expressió la caritat. Per això, independentment de la reforma del Codi Penal. Per a nosaltres, hi ha un mandat moralment superior: "Era foraster i em vaucollir" (Mt 25, 35).

28 de febrer de 2013

La Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants està formada per:

ACO, Càritas, Cintra-Benallar, Convivim, Cristianisme i Justícia, Cristians pel Socialisme, Delegació de Pastoral Obrera de Barcelona, Delegació de Pastoral Social de Barcelona, Ekumene, Fundació Escola Cristiana, Fundació Migra-Studium, Fundació Pere Tarrés, GOAC-HOAC, Grup de Juristes Roda Ventura, JOC, Justícia i Pau, Interculturalitat i Convivència, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Parròquia de Santa Maria del Pi, Pastoral amb Immigrants (PAI), Religioses en barris, Unió de Religiosos de Catalunya (URC), Bayt-Al-Thaqafa, Iniciatives Solidàries, Comunitat de Sant Egidi, Fundació la Salut Alta i Comunitats de Vida Cristiana de Catalunya.

Pastoral Gitana

Any de la Fe-Pastoral Gitana-Nueva Evangelización

EVANGELIZAR es llevar LA BUENA NOTICIA.

A lo largo de este año de la fe ANUNCIEMOS a todos los gitanos alejados del culto católico que la IGLESIA (Madre y Maestra) les quiere y acoge como a sus hijos predilectos. *“Los gitanos estais en el corazón de la Iglesia”* (Pablo VI).

5

La evangelización de los Gitanos es una misión de toda la Iglesia, porque ningún cristiano debería permanecer indiferente ante las situaciones de marginación o de alejamiento de la comunidad eclesial.

Muchos son los bautizados pero pocos los evangelizados.

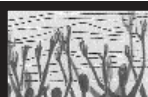
No tengamos miedo a ANUNCIAR la Palabra y a predicar a Jesucristo, de forma explícita (y no solo implícitamente en nuestras obras sociales y de caridad). Salgamos al encuentro de nuestros hermanos gitanos con palabras y gestos de confianza y solidaridad, de acogida y de perdón recíproco, que favorezcan las relaciones positivas entre gitanos y payos.

Pidamos la intercesión de nuestro santo beato Ceferino, para que la Virgen Madre Gitana, la Majari Cali, nos inspire la Gracia divina en nuestra misión y apostolado entre los gitanos.

*Alberto Pérez
Director del Secretariado de Pastoral Gitana*

PEREGRINACIÓ A BARBASTRE

Com ja és tradició, propers a la Festa Litúrgica (4 de maig) de la XVI Beatificació de Ceferino Jiménez Malla, "El Pelé", la Pastoral Gitana de Barcelona es va unir a la IX Pelegrinatge internacional del Poble Gitano, a Barbastre (Osca), el passat diumenge 28 d'abril. Gairebé mig centenar de pelegrins de la diòcesi de Barcelona, ens trobem amb pelegrins francesos, italians i aragonesos al costat de la casa del beat gitano Ceferino, per dirigir-nos, amb els nostres estendards, en Processó fins a l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís, on vam celebrar l'Eucaristia al costat dels feligresos de Barbastre. "Hem viatjat fins Barbastre buscant les petjades del Gitano Ceferino Jiménez Malla. Volíem conèixer directament la ciutat que ell, a través de Déu, va triar per viure; fent la voluntat de Crist en aquesta ciutat i el carrer que testimonia que per allí va passar Ceferino" fent el bé ", la ciutat amiga que es va veure esglaiada per la sang de Ceferino i altres màrtirs".

Pastoral Penitenciària

EL PAPA A CASAL DE L'MARMO: "COM A CAPELLÀI COM BISBE HE D'ESTAR AL VOSTRE SERVEI"

29 de març de 2013

6

Ciutat del Vaticà, 29 març 2013 (VIS). - A les cinc de la tarda, Dijous Sant, el Papa Francesc va sortir del Vaticà per anar a l'Institut Penal de Menors Casal del Marmo, on, a les 17.30 hores, va celebrar la Missa "in Coena Domine", la primera del Triduum pasqual, per a cinquanta nois i noies detinguts en aquesta presó per a menors situada als afores de Roma. El Papa va rentar els peus a deu nois i dues noies, i en la seva homilia va dir que la seva obligació és ajudar als altres: "com a capellà i com a bisbe he d'estar al vostre servei, és un deure que neix del meu cor".

En el moment del rentat dels peus, el Papa Francesc es va agenollar sis vegades, en cadascuna d'elles va rentar els peus dels joves que estaven a prop. El Sant Pare va tirar-los l'aigua, va assecar els peus dels nois i després els va besar. Les noies a les que va rentar els peus són una italiana i una altra d'un país de l'est d'Europa. A continuació publiquem el text complet de l'homilia que el Pontífex va pronunciar després de la lectura de l'Evangelí:

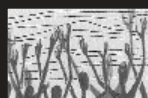
"Això és commovedor. Jesús que renta els peus als seus deixebles. Pere no entenia res, es negava. Però Jesús els ho va explicar Jesús-Déu ha fet això! I ell mateix explica als seus deixebles: "Enteneu això que he de fer? Vosaltres em dieu el Mestre i el Senyor, i teniu raó, perquè ho sóc. Doncs, jo, que sóc el Senyor i el Mestre, us he rentat els peus, vosaltres també heu de rentar els peus els uns als altres. Us he donat exemple perquè, com jo he fet amb vosaltres, també ho feu vosaltres ". És l'exemple del Senyor: Ell és el més important i renta els peus, perquè entre nosaltres el que és el més alt ha d'estar al servei dels altres. I això és un símbol, un senyal, no?"

Rentar els peus és: "jo estic al seu servei." I també nosaltres, entre nosaltres, no és que hem de rentar els peus cada dia un a l'altre, però què significa això? Que hem de ajudar-nos els uns als altres. De vegades m'enfado amb un, amb una altra ... però ... oblida, oblida-ho, i si et demana un favor, fes-ho. Ajudar entre ells: Jesús ens ensenya això i això és el que jo faig, i ho faig de cor, perquè és el meu deure. Com a capellà i com bisbe he d'estar al vostre servei. Però és un deure que neix del meu cor: l'estimo. Estimo això i estimo fer-ho perquè el Senyor així m'ho ha ensenyat. Però, també vosaltres, ajudeu-vos: ajudeu-vos sempre. L'un a l'altre. I així, ajudant-nos, ens farem bé. Ara farem aquesta cerimònia de rentar-nos els peus i pensem, cada un de nosaltres pensi, "jo realment estic disposada, estic disposat a servir, a ajudar l'altre?" Pensem això, només. I pensem que aquest signe és una carícia de Jesús, que fa Jesús, perquè Jesús va venir precisament per això: per servir, per ajudar-nos. "

Amb el Sant Pare concelebrar el cardenal Agostino Vallini, el substitut de Secretària d'Estat Mons. Giovanni Angelo Becciu, el secretari del Papa Mons. Alfred Xuereb, el capellà de la presó, el pare caputxí Gaetano Grec. La missa va tenir lloc a la capella dedicada al "Pare misericordiós", i van assistir al voltant de 50 joves entre ells 11 noies, que són tots els detinguts en aquesta presó. Al final de la cerimònia, Papa Francesc es va reunir de nou amb els nois al gimnàs, en presència, entre altres, de la ministra de Justícia d'Itàlia, Paola Severino. Els nois de la presó van regalar al Papa un crucifix de fusta i un reclinatori, fets per ells al taller de l'Institut.

Abans de marxar, Papa Francesc va agrair als joves la seva acollida i els va dir: "No us deixeu robar l'esperança, sempre amb l'esperança, endavant!". Un dels nois li va preguntar per què havia decidit visitar la presó de menors, i el Papa va respondre: "és un sentiment que ha vingut del cor: he sentit això. On són els que potser m'ajudaran més a ser humil, a ser servidor com ha de ser un bisbe. I he pensat, he preguntat: on són aquells a qui els agradaria una visita? I em van dir: potser Casal del Marmo. I quan m'ho van dir, he vingut aquí. Però això ha vingut del cor, només d'allà. Les coses del cor no tenen explicacions, vénen soles. Gràcies, eh! ". En acomiadar dir als nois: "M'acomio, moltes gràcies per la vostra acollida. Reseu per mi i no us deixeu robar l'esperança. Sempre endavant. Moltes gràcies!"

Servei d'informació del Vaticà
29 de març de 2013

Secretariat pels marginats

En temps de precarietat, al costat dels desfavorits. El lloc de la Dóna

7

El passat dissabte 4 de maig, ens vàrem reunir persones del Secretariat pels marginats al Seminari Conciliar de Barcelona per sentir la intervenció de Lourdes Perramon. La Lourdes pertany a la comunitat de Germanes Oblates del Santíssim Redemptor; gestionen l'espai El lloc de la Dóna, un centre d'atenció social per a dones que viuen en situació d'exclusió, per la seva vinculació amb l'exercici de la prostitució.

La Lourdes ens va explicar que cal distingir tres entre realitats: prostitució, trata i tràfic; perquè la trata i el tràfic son activitats delictives i penalitzades, però la prostitució no.

La Prostitució: La OMS defineix la prostitució com l'intercanvi de serveis sexuals a canvi de diners. Per tant, es considera com una activitat que la dona realitza, diferenciant-ho del que la dona és.

La "Trata": segons el Protocol de Palermo de les Nacions Unides, es defineix com la captació recurrent a amenaça o engany, amb finalitat d'explotació de la persona. Pot ser a través de molts mitjans com la mendicitat, les feines domèstiques, la prostitució,... En tots aquests casos es vulneren els drets humans.

El Tràfic il·lícit de immigrants: és la facilitació de l'entrada il·legal d'una persona en un estat, segons defineix el Protocol sobre el tràfic. Es constata que com mes s'endureixen les lleis d'estrangeria i les condicions per l'entrada legal en un país, més augmenta el tràfic en el mateix. En principi no hi ha finalitat d'explotació però en alguns casos pot acabar convertint-se en trata.

Davant de la prostitució hi ha varies posicions teòriques antagòniques. Per una banda hi ha els Abolicionistes i per altra els que es defineixen Pro drets. Els primers consideren que és una activitat que explota a les dones i busquen abolir la prostitució utilitzant entre altres la penalització al client. Els altres ho veuen com una activitat econòmica, que no denigra a la dona, i cerquen el reconeixement com a treball mitjançant la legalització. Aquestes dues postures, molt polaritzades, estant presents també en el món polític i han creat un cert buit legal del tema ja que ningú s'atreveix a prendre una postura clara; per tant actualment la prostitució ni és un delictes ni està legalitzada l'activitat. En aquest context d'alegalitat s'han creat normatives indirectes que regulen els locals o el civisme al carrer, però no la prostitució en si mateixa.

Per altra banda hi ha molts estereotips, un gran rebuig social i una forta voluntat de invisibilització, possiblement relacionada amb la incomoditat que genera el tema.

Degut a aquests factors moltes persones que treballen en la prostitució de carrer, pateixen les conseqüències de normatives represives i si van a clubs es poden trobar amb condicions d'explotació laboral.

Les causes per les que una dona s'inicia en aquesta activitat son moltes i plurals, però solen coincidir en un moment d'una alta i urgent necessitat econòmica i una falta d'oportunitats adequades a les seves necessitats (pagar deutes, diners per mantenir la família, conciliació amb horaris familiars,...).

Secretariat pels marginats

L'activitat de la prostitució algunes dones la viuen amb incomoditat i contradicció, d'altres com una feina que no incideix en la seva vida familiar i afectiva; però majoritàriament ho veuen com una etapa en la seva vida, que els permet viure, o sobreviure, en un temps de precarietat i manca de recursos de la manera més rentable (i rentable no des del punt de vista econòmic, sinó per no dependre d'altres que t'ofereixin una feina, per flexibilitat d'horaris, per la situació de irregularitat al país, o per no haver d'acreditar formació ni experiència laboral). Esdevé una activitat refugi que permet cobrir les necessitats bàsiques mentre no accedeixen a una activitat diferent.

A "El Lloc de la dona" hi ha dones al costat de dones. Es busca crear un vincle de confiança i millorar la seva situació vital independentment de si elles decideixen canviar o no d'activitat. Les oblates atenen des del segle XIX a dones que exerceixen prostitució i són al Raval des de fa 30 anys. Durant els primers anys no tenien un espai propi. L'Espai "El Lloc de la dona" es va crear a l'any 1996. Persegueixen dos objectius: la millora de la qualitat de vida per afavorir l'autonomia i la integració social, i la sensibilització i la transformació social. Les persones ateses són les que decideixen, com dèiem abans, però se'ls dona informació del context en el que es troben i oportunitats per poder decidir. Treballen contactant al carrer, prestant atenció social, formació, i acompanyament en la inserció laboral, d'emprenedoria i auto-ocupació, i també realitzen mediació en els entorns de prostitució i treball comunitari i de incidència social. Ofereixen formació per tal de tenir alternatives realistes viables a l'exercici de la prostitució.

Atenen principalment a dones immigrants, moltes de l'Àfrica subsahariana (Nigèria, principalment) i en menys mesura de l'Europa de l'Est (Romania) d'entre 20 i 40 anys i per tant amb moltes potencialitats (estan en un moment àlgid de la vida professional). Moltes estan en situació irregular.

Se'ls proposa un itinerari formatiu acompanyat amb suport des de l'atenció social. Hi ha oferta d'idiomes i/o lectoescriptura, tallers d'acollida on s'explica els drets i deures i la societat d'acollida en diferència a la societat d'origen, tallers sobre el sistema educatiu i sanitari, taller de salut bàsica i tallers d'alimentació i salut infantil. Algunes dones poden interpretar com a racisme algun tracte per diferències culturals i és interessant trencar aquests prejudicis per poder iniciar una vida laboral.

Posteriorment inicien tallers de formació del mercat laboral (coaching, apoderament i habilitats, recerca activa de feina i economia domèstica) i formació tècnica (treball en domicilis, neteja i atenció a persones grans). La formació és molt pràctica ja que no són persones aïllades a estar en una aula.

Si es troben amb persones regulars se'ls busca treball en empreses, oferint també formació prèvia com a cambrera de pisos i hotels o cambrera de bar restaurant. Els itineraris laborals segueixen uns passos: identifiquen gustos i habilitats, es mira la realitat i es mira d'orientar. Es busquen ofertes per poder derivar i es fa un seguiment de les primeres feines, acompanyant a la treballadora i l'empresa per poder superar les dificultats que puguin sorgir. Es busca que acabin funcionant autònomament.

Un altre projecte que han endegat ha estat el de "Enfilant l'agu-lla". És una associació que sorgeix de "El Lloc de la dona-Oblates" conjuntament amb altres persones, per oferir una nova via de inserció a través de la costura a dones que no poden integrar-se al món laboral en les facetes anteriors. Inicialment s'ensenya a cosir a mà, després a màquina i al final se'ls dona una màquina perquè puguin oferir els seus serveis a la gent d'aquí. També han creat una línia de productes amb la marca social "Dona Kolors" i des de l'empresa social es venen els complements de moda i de la llar a diferents botigues, algunes en els museus, tenint una via d'autofinançament. Al taller, on s'ha contractat ja a algunes dones, treballen també fent encàrrecs de dissenyadors externs. El seu web és www.donakolors.cat.

En el diàleg posterior a la intervenció es va parlar de varies situa-cions relacionades amb aquest tema especialment de casos pun-tuals de menors, la possible relació en alguns casos amb la droga, l'atenció als fills/es i la por en casos de víctimes de trata.

A nivell general darrerament s'ha intensificat el concepte de "netejar el carrer". Des de fa uns mesos, uns 10 agents de la Guàrdia Urbana estant constantment als carrers intentant que es deixi d'exercir la prostitució. És un joc del gat i la rata i a mida que s'assoleixen pocs èxits, es van perdent les formes. Tot i un discurs abolicionista, es multa més a la dona i menys al client, però no s'enfronta el veritable tema de fons. Moltes de les dones que treballen en la prostitució tenen fills petits menors de 4 o 6 anys. Tenen uns bons vincles mares fills però viuen en condicions molt precàries (habitacions rellogades, principalment). Quan el nen es fa gran hi ha més dificultats ja que s'adona de tot i, en un context de rebuig social vers la prostitució, han de portar una doble vida i ocul-tar l'activitat, generant una situació complexa.

En general el món de la prostitució i de la droga no estan vinculats. Normalment les dones toxicòmanes acudeixen a la prostitució per aconseguir diners per la droga, però no es dona el procés a la inversa. Els casos que els arriben els adre-cen a centres de toxicomania.

La por és variada. En el cas de persones subsaharianes, quan inicien el procés migratori participen en un ritual de vudú per la protecció en el camí i segellar l'acord entre la família que envia el migrant i el grup que facilitarà el procés migra-tori. Si es trenca el pacte pot venir la "desgràcia" a elles o la família. Paral·lelament hi ha el deute que els genera aquest pacte que va entre 40.000 i 50.000 euros. Quan signen el pacte no són conscients de la seva magnitud. Es troben, doncs, atrapades per la por al vudú i la pressió del deute. Algunes hi creuen fermament i per tant s'actua des de la interpel·lació i l'apoderament de la dona per tal que pugui rellegir els fets d'una manera diferent i prendre les regnes de la seva vida. De totes maneres, no acostumen a denunciar per no trencar el pacte i perquè no se'ls pot garantir la protecció a la famí-lia en el país d'origen.

Secretariat pels marginats

L'engany sobre el que hauran de fer aquí no és sempre el mateix. Algunes realment son enganyades en quan a l'activitat, altres saben que exercirien prostitució però en desconeixen les condicions. En el cas d'algunes romaneses reben un cert engany afectiu ja que es barregen relacions de parella o familiars amb les condicions en la prostitució i la gestió dels diners que poden guanyar, proper al que seria el proxenetisme.

Els mitjans de comunicació sovint ofereixen una visió parcial, sensacionalista i a vegades inclús morbosa de la prostitució. És important que en les nostres comunitats coneguin la diversitat dels casos, fixant la mirada en la persona més que en l'activitat. Treballar sobretot el respecte a les persones i a les seves decisions i mirar el seu procés. Es tracta de donar-li força per decidir el que vol fer en la seva vida. No cal salvar a ningú, exceptuant a les que són víctimes de Trata. Molta de la pressió policial contra la prostitució es fa argumentant sospita de trata o per conflictes veïnals. S'acaba criminalitzant la prostitució, pel que te de visible, quan de vegades els problemes de fons són el tràfic de droga, el soroll nocturn, la brutícia o els llauners. En relació a la prostitució de carretera també es va aprovar una ordenança que la prohibia. Les persones implicades es van organitzar i van anar a negociar amb l'administració, arribant a l'acord de no posar-se a primera fila i penjar un llaç indicador de la seva ubicació.

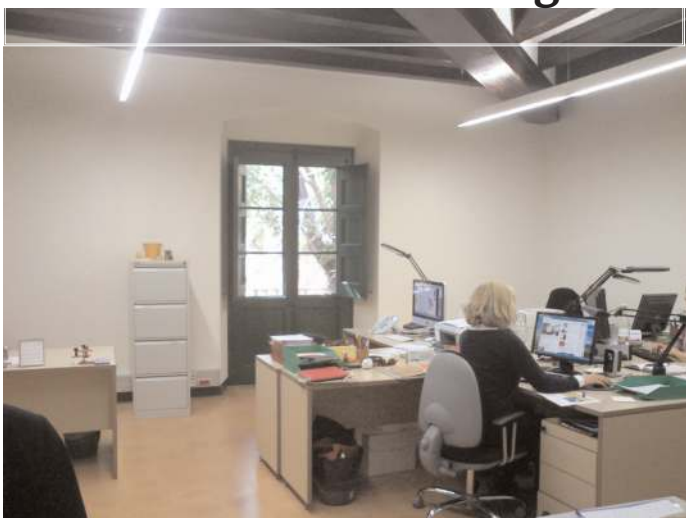
Un alt percentatge de població masculina ha estat alguna vegada client de prostitució. Hi ha de tot, però molts clients són casats, vidus o immigrants sols, persones que o no tenen resolta la seva vida sexual o cerquen experiències diferents. La prostitució comporta una resolució de la sexualitat ràpida, immediata i sense compromís, desvinculada de l'afectivitat. En els darrers temps s'observa socialment una progressiva tendència a viure de manera similar la sexualitat, especialment entre els joves, aspecte que, combinat amb una llei del mínim esforç, pot estar en relació amb que els clients de la prostitució hagin augmentat. Queda pendent el debat sobre si aquesta manera de gestionar la sexualitat, cada vegada més socialment acceptada, quedaria inclosa en una ètica social de mínims, (diferent a les ètiques de màxims entre les que hi ha la pròpia com a cristians), però de ser així, no caldria qüestionar també el rebuig social que es manté sobre la prostitució?

Delegació de Pastoral Social

Notícies

Canvi de seu de la Delegació

Des del passat 8 d'abril la Delegació de Pastoral social de l'Arquebisbat de Barcelona ha canviat la seva seu als locals parroquials de l'Església romànica de Sant Pau del Camp. Les noves dades són:

Delegació de Pastoral Social
Secretariat pels marginats
Pastoral amb migrants
SEPAP
Secretariat de pastoral Gitana

Sant Pau, 101 (Església de Sant Pau del Camp)
 08001 Barcelona
 Telèfon: 933176397 (el mateix d'abans)
 correu electrònic: delpassocial@yahoo.es
 web: www.pastoralsocial.cat

Tenim el goig de compartir espais amb altres cinc delegacions de l'Arquebisbat (Apostolat Seglar, Ecumenisme, Cofradies, Obrera i Salut). Per qualsevol informació o consulta que ens hi podreu trobar entre les 9,30 a les 14h.

11

Creu de Sant Jordi a Concepció Mata del Centre Joan Salvador Gavina

Des de la Delegació de Pastoral Social i el Secretariat de Marginació ens congratulem pel reconeixement que li ha fet la Generalitat de Catalunya a Concepció Mata atorgant-li la Creu de Sant Jordi.

No hi ha dubte que, si alguna persona es mereix aquesta distinció és la Concepció Mata. Amb la Creu de Sant Jordi es reconeix el treball abnegat, desinteressat i creatiu que Concepció ha realitzat tant aquí, a casa nostra, com a Xile.

Repetim, moltes felicitats i per molts anys.

Josep M Jubany
 Delegat de Pastoral Social

Agenda

JUNY 2013:

- 1 -Assemblea de final de curs del SEPAP (Seminari de Barcelona de 9,30 a 13,30h)
- 2- Sortida de convivència de Caminem Junts en la diversitat a Besalú i Banyoles.
- 10.-Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Rivadeneira,6, 8a) i sopar de germanor .
- 20- Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració. De 16 a 19h a la seu de Justícia i Pau. Reunió de final de curs
- 29.- Reunió de final de curs de la Cordinació de "Caminem junts en la diversitat".

Juliol 2013

- 6-Sessió de Cinema d'estiu organitzat per Caminem junts en la diversitat.

In Memoriam P. Avelino Sapida

El padre Avelino, un luchador que vino de lejos, així el qualificava el diari El País el el passat 13 de maig.

Amb profunda tristesa, us comuniquem que el passat dia 4 de maig, moria després d'una llarga malaltia, el P Avelino Sapidaa, capella de la comunitat Filipina. El P Avelino va ser el promotor de la Parròquia Filipina a Barcelona. Va arribar per primera vegada a Barcelona en l'any 1984, per col·laborar amb l'Apostolat del Mar, i també per posar distància del seu País a on estava "fitxat" per la dictadura de Ferdiand Marcos.

A Barcelona va entrar en contacte amb la nombrosa població filipina. Home de gran capacitat de gestió, posà els seus talents per millorar la vida dels seus compatriotes i acompanyar-los. Fundà el Centre filipí, treballà per dignificar les condicions laborals, especialment el servei domèstic, assessorant a moltes dones filipines. Per aquest motiu col·laborà amb el sindicats, especialment Comissions Obreres.

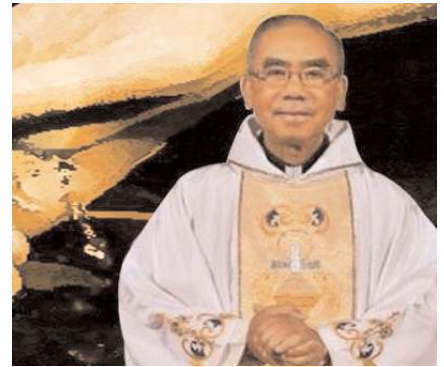
Després d'un parèntesi, en que tornà a Filipines, en l'any 2010, retornava a casa nostra, a on mostrà una vegada més la seva preocupació pels més petits.

Col·laborador des del començament del Col·lectiu "Caminem junts en la diversitat", encara va participar en la darrera trobada amb motiu del dia la migració, treballà infatigablement per l'assistència religiosa del filipins i per la seva integració en la nostra societat.

El seu treball ha estat reconegut amb el premi dels Drets humans que va rebre el 2010 de l'Ajuntament de Barcelona.

La germana mort l'ha vingut a visitar, quan ell ja tenia programada la seva tornada a Filipines, i ja havia arribat en l seu successor.

El P Avelino, ens ha deixat una gran petjada. Encara que desconegut per molts ambients eclesiàstics de Barcelona, ha estat una persona que des del seu ministeri presbiteral ha treballat, i molt, per l'Església que fa camí a Barcelona.

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar: delpassocial@yahoo.es

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. (p. 2)
- Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants (p. 3-4)
- Pastoral Gitana (p.5)
- Pastoral Penitenciària (p.6)
- Secretariat pels marginats (p. 7)
- Delegació de Pastoral Social (p. 11)
- Agenda darrer trimestre curs 2012-13 i record a Mn Avelino (p.12)

Nou web de "Caminem Junts en la diversitat":

Nou web de la Delegació de Pastoral Social

Delegació diocesana de
Pastoral social

www.pastoralsocial.cat